

PROFETIE BUNDEL

Toekomstvoorspellingen en verwijzingen naar de nieuwe tijd

*Z  r letterlijk vertaalde profetische teksten uit het Nieuwe Testament en enkele sleutelteksten uit de LXX
en daarom een aanrader om te lezen naast de Onthulling van Joannes (traditioneel: Openbaring van Johannes)*

CHRISTOS VERTALING

Voorwoord en toelichting

Dit is de derde en laatste van de drie bundels met letterlijk vertaalde tekstfragmenten uit het Nieuwe Testament en ook LXX. Alle drie even belangrijk voor de tijd vooraf aan Harmageddon en net zo belangrijk voor de “overblijvers” erna. Ik schrijf “overblijvers”, niet om te wijzen op de overlevenden na Harmageddon, maar op hen die geen deel hebben gekregen aan *de dief in de nacht*. Dit leg ik straks nog uit.

Alles zou pas duidelijk worden in de laatste dagen, volgens de oude profeten. Volgens de profeet Joannes – in Onhulling van Joannes 10:7 (traditioneel: Openbaring van Johannes) pas vlak vóór de zevende trompet, wat bij nadere studie, dus vlak voor het einde van de eerste zegel, eerste vliegende boodschapper en vlak voor Harmageddon met de geel-blauwe legers, ook van zij bij de Euphraat en koningen uit het oosten. Ook, vlak voordat de ene ethniciteit de andere ethniciteit – cultuur tegen cultuur en volk tegen volk – elkaar in de haren zullen vliegen, daarbij als offer elkaar met slachtmessen te lijf gaand. Iets wat niemand wil mee maken, maar waar de voortekenen in deze laatste honderd dagen vooraf al zichtbaar zijn. Ook de andere voortekenen zijn al zichtbaar, als bijvoorbeeld het aankomend recht van wilde dieren om mensen te doden in de tijd die op Harmageddon volgt.

Vooraf aan Harmageddon, zullen de legers verzameld worden, zo zei profeet Joannes in zijn Onthulling (16:13 tot en met 16:16). In enkele landen is mobilisatie van legers al begonnen, en andere landen in voorbereiding, bijvoorbeeld door met volkstellingen werkplekken en routes naar het werk van de werkende klasse in kaart te brengen, zodat de dag als een valstrik voor hen komt. Dit gebeurt nu in de vereniging van landen waar Nederland en België onderdeel van zijn. Let op, want de profetieën en met name die Joannes heeft opgetekend zijn duidelijk: *De dief in de nacht* is tussen de mobilisatie en de verzameling van de legers weergegeven. Wie dit leest en nader bestudeert, zal zich dus niet compleet laten verrassen als het binnenkort gebeurt.

Nu zult u vragen: Wat is *de dief in de nacht*?

Goed dat u dat nu nog vraagt, want dan kan ik daar nu nog antwoord op geven. De dief in de nacht is de benaming voor dat Meester Jehsoe die “van hem zijn” komt halen. Twijfel niet of u daarbij hoort. Zoals eerder gezegd: Uitverkiezing is een keuze.

Daarvoor dient u passend gekleed te zijn, aldus de profetie. Gezien tijd kort is, leg ik dat ook uit: ...dat zijn de woorden en daarmee geest van Meester Jehsoe, en daarmee de woorden van God en daarmee God zelf.

U kunt dit zelf lezen en bestuderen, want alles staat in deze en met name in de twee andere twee bundels. Lees en herlees vooral rustig, dan begrijpt u op een gegeven moment alles. Het is geen leeswedstijd. Er is geen voorstudie nodig, alleen gezond verstand. Dan bent u ook gelijk passend gekleed en niet compleet verrast en goed voorbereid als het straks zover is. Twee vliegen in één klap.

De rest, die niet voorbereid wás op *de dief in de nacht*, wordt tevoren ook niet met lege handen gelaten. In deze derde bundel staat de profetie voor de achterblijvers. De tekst gaf door haar opbouw de indruk uit perioden te bestaan. Terugrekenend vanaf de opheffing van de hemel, zijn er drieënhalve tot vier periodes te onderscheiden, die een moeiteloze overlap en aanvulling vertonen op de periodes twee tot en met zes beschreven in de Onthulling van Joannes.

Dit zijn precies de periodes – of kairoi – direct na de *dief in de nacht* tot aan de terugkomst, die als met witte paarden of vogels beschreven staat. Direct daarop volgt de nieuwe tijd. De profetie is dus precies voor hen in die tussentijd.

De profeet Daniel beschrijft ook die tussentijd. Het fragment van Daniël in deze bundel, beschrijft de gruwel, dat verband heeft met offers – alles suggereert van mensen – nadat hét offer is afgezworen. Er staat ook dat bepaalde mensen niet meer kunnen denken en die het kunnen toch niet het denken veranderen.

Ken de profetie, maar eet van de woorden. De Parabelen bundel zal eenvoudig – eenvoudiger dan dat wat ik nu schreef – alles daarover vertellen.

Doe er uw voordeel mee. De komende drie maanden volgen er geen aanvullingen meer en ik hoop na *de dief* ook niet meer. ;)

– een hartelijke groet van Vertaler Vincent 25 oktober 2022

Als u zich dan geroepen voelt om het voort te zetten, doe het dan. Voor mij was het spannend en interessant om te doen. De tijd vliegt iedere dag voorbij en ook zonder aanmoediging van anderen geeft het alle voldoening die een mens nodig heeft.

Alles dat voor een vervolg nodig zou zijn, heb ik beschikbaar gegeven. Zet bij uw werk altijd de datum en in een simpel voorwoordje uw voornaam. Dan weten ze dat u namens Christos werkt en u met uw toewijding het voortzet. Het stokje is aan u.

Inhoudsopgave

Dief in de nacht.....	4
Wanneer komt het Koninkrijk van God?.....	4
Overblijvers profetie.....	5
Profetie voor de “overblijvers”, volgens Mark.....	5
Ethnos tegen ethnos.....	5
Gruwel van de Verwoesting.....	6
Wee! De Grote Druk.....	6
Veel nep-gezalfd en nep-profeten zullen komen.....	6
Opheffing van de hemel.....	7
Parabel: vijgenboom.....	7
Onvergankelijke woorden.....	7
Parabel: Niemand weet wanneer de meester thuis komt.....	7
Toekomstvoorspelling: jezelf stellen voor de zoon.....	8
De Nieuwe Aioon.....	9
We waren niet ervan bewust dat we goed deden.....	9
Huwelijk in de nieuwe aioon, volgens Lukas.....	10
Sleutelfragmenten uit de LXX.....	11
De gruwel aangekondigd door de profeet Daniël.....	11
Genesis I: Geworden van de kosmos.....	12
Oorsprong van Babel: toren van Sunchusis in Sennaar.....	14
Apostasia serie.....	15
Wanneer worden de overledenen “in Christos” opgewekt?.....	15
De dag komt als een barenswée.....	15
Over de tegenwoordigheid.....	16
Hoe worden de doden opgewekt?.....	17
Laatste trompet.....	17
De zonde haalt zijn kracht uit de wet.....	18
De volheid verenigen in Hem.....	18

Dief in de nacht

Wanneer komt het Koninkrijk van God?

Lukas 17:20 Maar dan gevraagd wordend door de Pharizeeën:
Wanneer het koninkrijk van God komt, antwoordde hij en zei:

Het koninkrijk van God komt niet met waarnemen.

²¹ En zij zullen niet aankondigen:
Let nu op hier! Of: let nu op daar!
Want, ... let nu op!
...het koninkrijk van God is binnen jullie.

²² Terwijl hij tegen zijn leerlingen zei:

Dagen zullen eraan komen dat jullie zullen begeren
één van de dagen van de “zoon van een mens”
waar *te* nemen.
En jullie zullen zelf niet waarnemen.

²³ En zij zullen jullie aankondigen:
Let nu op hier! Of: let op daar!
Laten jullie dan niet weg gaan
en dan niet najagen.

²⁴ Want zoals de bliksem *of het heldere schijnsel*
vanuit die onder Oeranos naar die onder Oeranos straalt,
zó zal het ook de “zoon van de mens” zijn op zijn dag. “dief in de nacht”

²⁵ Maar eerst moet hij dan veel *dingen* lijden
en afgekeurd worden door dit ras.

²⁶ En zoals het toen gewerd – *gebeurde* –
in de dagen van Noeh...
Noach

Zó zal het zijn in de dagen van de “zoon van de mens”.

²⁷ Zij aten,
zij dronken,
zij huwden,
zij werden uitgehuwelijkt
tot de dag *dat* Noeh tot in de *archieff- of bewaarkist* kwam
en het cataclysm – *de overstroming* – toen kwam ^{trad.: Noach naar de Ark}
en die vernietigde toen allen te samen.

²⁸ En gelijk zoals toen gewerd – *plaats vond* –
in de dagen van Loot... *Lot*

Zij aten,
zij dronken,
zij kochten,
zij verkochten,
zij plantten,
zij bouwden,
²⁹ maar met de dag *dat* Loot toen weg uit Sodom ging,
regende *het* toen vuur en zwavel vanuit *de* Oeranos,
en vernietigde toen allen te samen.

³⁰ Overeenkomstig deze dingen
zal het voor de dag zijn
dat de “zoon van de mens” wordt onthuld.

^{31a} In die dag daar...
hij die zelf op de woning zal zijn *ἐπι* (*letterlijk vertaald*)
en zijn gebruiksvoorwerpen in het huis,
ga dan niet naar beneden *καταβάτω* < *καταβαίνο* ^{zie ook Mark 13:51}
om ze dan op *te* nemen!

Of: In die dag daar...

hij die zelf bij de woning zal zijn
(figuurlijk vertaald)

en zij gebruiksvoorwerpen in het huis,
ga er dan niet naar toe
om ze dan op *te* nemen!

^{31b} En *hij* die op de akker, eveneens,
keer er dan niet naar die *dingen* terug!

³² Herinner je aan de vrouw van Loot!

³³ Indien die dan zoekt
om dan zijn ziel *te* redden,
die zal haar vernietigen.

En indien die dan haar (zelf) vernietigt,
die zal haar tot leven brengen.

³⁴ Ik zeg aan jullie:

Met die nacht zullen twee op één bed zijn: “dief in de nacht”
de één zal worden meegenomen,
en de andere zal worden voortgezonden *of verlaten*.

³⁵ Twee die zullen bij het (ding) malen zijn:
de ene *vrouw* zal worden meegenomen,
en de andere *vrouw* zal worden voortgezonden *of verlaten*.

³⁶ Twee zullen in de akker zijn:
de één zal worden meegenomen,
en de andere zal worden voortgezonden *of verlaten*.

³⁷ En dan antwoordend zeggen zij aan hem:

Waar meester?

Maar *hij* die zei aan hen:

Waar het lichaam *is*,
daar zullen de “grote vogels” samengebracht worden. “dief in de nacht”
^{zie Onthulling van Joannes (traditioneel: Openbaring van Johannes) 12:14 19:17-18 en vers 21}

De aetos, een “grote vogel”, *ἀετοί* < *ἀετός*
ook als een profetische bode van Zeus, of als adelaar
en dan als veldteken bij de Perzische en Romeinse legers.

Overblijvers profetie

Deze profetie toont na een inleiding van de schrijver, een indeling in een aantal perioden totaan de opheffing van de hemel. Terugtellend vanuit de opheffing van de hemel zijn het drieënhalftot vier perioden.

De hoofdstukken die na de inleiding van de schrijver volgen, komen overeen met perioden in de Onthulling van Joannes:

- de zegels twee tot en met zes,
- de vliegende boodschappers twee tot en met zes,
- en andersom de trompetten zes tot en met twee,
- en de gietschalen zes tot en met twee.
- tot op de Dag van de Meester – de donderslagen.

Wie de eerder genoemde profetie zorgvuldig bestudeert heeft, zal begrijpen waarom het moment dat beschreven wordt als “*ik kom als een dief in de nacht*” niet in deze profetie voorkomt. De *dief* komt namelijk vlak voor de tweede periode (tweede kairos). Dat is vlak vóór Harmageddoon terwijl de legers wereldwijd verzameld worden, waaronder de blauw-gele legers, de legers uit het oosten en van de vier aan de rivier Euphraat. Deze profetie betreft de 3,5 perioden direct na *de dief*.

Om de tijdsmomenten aan te wijzen, wordt het Griekse woord “kairos” gebruikt. Een kairos is niet een precieze tijd, maar een cruciaal tijdsmoment. Zoals bijvoorbeeld gesproken wordt over een tijd van zaaien, een tijd van oogsten, waarbij het uiteindelijke moment en de uiteindelijke tijdsduur afhangt van allerlei zaken. Deze profetie beslaat dus de 3,5 kairoi (meervoud van kairos) na de dief en voor de (terug)komst (van de witte paarden of vogels).

De wakkere lezer, die dit nú vooraf aan deze laatste oorlog leest, raadt ik met klem aan het bovenstaande en eerder genoemde profetie nog eens aandachtig te bestuderen. Dan heeft u de onderstaande profetie niet nodig... Voor de overigen, dus die dit na de oorlog en dus na *de dief* lezen, daarvoor is de volgende profetie bedoeld.

Deze profetie staat in het dertiende hoofdstuk van dat wat traditioneel het Markusevangelie genoemd wordt. Meester Jehsoe wandelt samen met zijn leerlingen rond bij het heiligdom in Jeruzalem, waar één van zijn leerlingen verwondering uitspreekt over de mooie gebouwen...

Profetie voor de “overblijvers”, volgens Mark Inleiding

Mark 13:1 En terwijl hij zelf het heiligdom uit gaat, zegt één van zijn studenten tegen hem:

Leermeester,
let nu op, wat een stenen en wat een gebouwen!

² En Jehsoe die antwoordde toen en zei toen aan hem:

Zie jij deze grote gebouwen?
Een steen zal nu echt niet worden weggedaan bij een steen,
die dan echt niet vernietigd *of losgebrosen* zal worden.

³ En terwijl hij zelf tegen de “berg van olijven” zat tegenover het heiligdom,
vroegen Petros en Jakoob en Joannes en Andreas hem apart genomen:

⁴ Zeg ons nu!
Wanneer zullen deze dingen zijn?
En wat is het teken,
wanneer al deze dingen bestemd zijn
tezamen vervuld *te* worden?

⁵ Maar Jehsoe toen antwoordend,
begon hen toen *te* zeggen:

Kijk uit *dat* niet iemand jullie doet dwalen!

⁶ Want veel mensen zullen zelf komen namens mij,
zeggend:

Ik ben.

En zij zullen veel mensen doen dwalen.

⁷ Maar wanneer jullie dan horen
van strijden en berichten van strijden:
“word niet behuild”! = *passieve vorm van: (luid) huilen / uitlaten*

Want het moet dan geworden – *gebeuren* –
maar het eindpunt *is het* nog niet.

Ethnos tegen ethnos

2e kairos

Mark 13:8 Want een natie zal tegen een natie gewekt worden
en een koninkrijk tegen een koninkrijk.

<p>ἔθνος ἐπὶ ἔθνος ethnos tegen ethnos <i>ethnos = natie = etniciteit / cultuur / ras</i></p>

Een natie is groep mensen met een gedeelde oorsprong, door ras, cultuur of taal.

En (aard)bevingen zullen *in* verschillende plaatsen zijn.
En hongersnoden zullen er zijn.
En opschuddingen.
Beginpunten van barensweeën *zijn* deze dingen.

⁹ Maar kijk uit jullie *voor* julliezelf!
Want zij zullen jullie overgeven in (raads)vergaderingen,
en in verenigingen zullen jullie afgeranseld worden...

δαρήσεσθε < **δέρω** *figuurlijk: afgeranseld worden*
letterlijk: huid afstropen

Het kan beide, maar kijkend naar het gebruik in de rest van het Nieuwe Testament, is het nu figuurlijk vertaald. Mat. 21:35, Mar. 12:3, 5, Mar. 13:9, Luk. 12:47, 48,20:10, 11, 22:63, Joh. 18:23, Hand. 5:40, 16:37, 22:19, 1Kor. 9:26, 2Kor. 11:20

Jullie zullen gebracht worden bij leiders en *bij* koningen om reden van mij, tot een bewijs aan hen.

¹⁰ En het eu-angelion – *het goede nieuws* – εὐαγγέλιον moet eerst (tot) in alle naties (als) door een heraut afgekondigd worden.

κηρυχθῆναι < **κηρύσσω** *letterlijk: heraut-zijn*
als door een koninklijk afgezant afgekondigd

¹¹ Maar wanneer, *zij* die jullie overgeven dan wegvoeren, wees niet tevoren bezorgd *over* wat jullie dan vertellen! Bereid *jullie* maar niet voor! Maar wat dan ook aan jullie gegeven wordt daar in die tijd, vertel dat! Want jullie zijn niet die vertellen, maar de geest die heilig is. *Textus Receptus 1550: geen hoofdletters*

¹² En een (bloed)verwant ἀδελφός = *broer* zal een (bloed)verwant overgeven naar *de* dood, en een vader een kind. En kinderen zullen tegen ouders in opstand komen, en zij zullen hen ter dood brengen.

¹³ En jullie zullen gehaat zijn door allen door mijn naam. Maar die dan overblijft tot in *het* eindpunt, die zal gered worden.

Gruwel van de Verwoesting

3e kairos

Mark 13:14 Maar wanneer jullie de “gruwel van verwoesting” waargenomen hebben, die aangekondigd werd door Daniël de profet, gezet hebbend waar *het* niet moet,

– die nauwkeurig (h)erkennt en (voor)leest, merk op! –

Die op dat moment in Judea, vlucht naar de bergen!

βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως *gruwel van de verwoesting*
verwoesting, als: woest- en verlaten maken en ontvolking
zie LXX, Daniel hoofdstuk 12

¹⁵ Maar die bij de woning, ga dan niet naar het huis toe! καταβάτω < **καταβαίνω** zie ook Luk. 17:31a
En niet dan binnen gaan om dan wat op *te* nemen uit zijn huis!

¹⁶ En die naar de akker is, keer dan niet naar die *dingen* terug, om dan zijn *overkleed of ander* kledingstuk op *te* nemen! ἱμάτιον

kledingstuk: is een algemene vertaling voor ἱμάτιον, maar het beschrijft in de Griekse literatuur meestal een mantel, bestaande uit een rechthoekige doek, wat bij de Grieken gedragen werd uit armoede of, bij de Spartanen, om te tonen hoe gehard men was. De Romeinen noemde een dergelijk kledingstuk een toga.

Wee! De Grote Druk

4e kairos

Mark 13:17 Maar wee! οὐαὶ (*uitroep van afkeer en smart*)
...voor *zij* die “in de buik hebben” – *zwanger zijn* –
...en voor *zij* die zogen in die dagen daar.

¹⁸ Maar bid met het doel dat jullie vlucht dan niet zou komen *in* wintertijd *of winterse weersomstandigheden als kou en storm!*
χειμῶνος < **χειμών**

¹⁹ Want een druk *of verdrukking* zullen die dagen zijn, zoals zodanig niet heeft geworden – *heeft plaatsgevonden* – vanaf *het* begin(punt) van *de* grondvesting, van dat (*dat moment dat*) God toen grondvestte tot nu, en dan (*daarna*) echt niet zal worden – *plaatsvinden*.

κτίσεως < **κτίσις** *gronvesting* *traditioneel: schepping*
ἐκτίσεν < **ἐκτίνω** *grondvestte* *traditioneel: schiep*

²⁰ En indien *de* Meester niet de dagen toen in perkte, elk vlees zou toen niet gered worden. (*verledentijds aorist*)
Maar door de geselecteerde mensen, (*verledentijds aorist*)
die hij toen zelf selecteerde, (*verledentijds aorist*)
perkte hij de dagen toen in. (*verledentijds aorist*)

ἐκολόβωσε < **κολοβόω** *in perkte < verkorten / verminken*

Veel nep-gezalften en nep-profeten zullen komen

5e kairos

Mark 13:21 En als op dat moment iemand dan aan jullie zegt:

Let nu op!
Hier(heen) is de Christos, *de Gezalfte*.
Of: Daar.
Vertrouw dan niet.

²² Want nep-christossen *of nep-gezalften* en nep-profeten zullen worden gewekt. En zij zullen tekenen en wonderen geven voor *hen* die doen afdwalen. Indien mogelijk, dan ook de geselecteerde mensen.

²³ Maar jullie, kijk uit!

Let nu op!

Ik heb aan jullie alles voorzegd.

Opheffing van de hemel

6e kairos

Mark 13:24 Maar in die dagen daar,
na de druk *of verdrukking* daar,
zal de zon verduisterd worden
en de maan zal haar licht niet geven.

²⁵ En de sterren van de Oeranos
die zullen (zelf) gevallen zijn.
En de machten in de Oeranosferen
zullen geschud worden.

²⁶ En op dat moment zullen zij zelf
de “zoon van de mens” waarnemen
die komt in de wolken
met veel macht en doxa.

²⁷ En op dat moment zal hij zijn boodschappers wegzenden,
en zal zijn geselecteerde mensen
vanuit de vier winden bijeen brengen,
weg van de hoogste Grond, ἄκρον < ἄκρος
tot *aan de* hoogste Oeranos.

Of: van *de* uithoek van *de* Grond,
tot *de* uithoek van *de* Oeranos.

Parabel: vijgenboom

Mark 13:28 Maar leer nu van de vijgenboom de parabel!

Wanneer op dit moment van haar de takken *of twijgen*
nu zacht (ge)worden en de bladeren doen uitgroeien,
dan weten jullie dat de zomer dichtbij is.

²⁹ Op die manier ook jullie,
wanneer jullie waarnemen *dat* deze dingen geworden
– *als die dingen gebeuren* – weet dat het dichtbij *de* deuren is.
Nederlands gezegde: ...voor de deur staat = gekomen is

Onvergankelijke woorden

Mark 13:30 Amen, *werkelijk*,
ik zeg aan jullie, dat:

Het ras zelf zal dan echt niet voorbij gaan
tot van die al deze dingen dan geworden – *gebeuren*.

³¹ De Oeranos en de Grond – *het aardoppervlak* –
zullen voorbij gaan,
maar mijn woorden zullen dan echt niet voorbij gaan.

Parabel: Niemand weet wanneer de meester thuis komt

Mark 13:32 Maar over die dag daar
en van de tijd weet niemand,
en niet de boodschappers die in de Oeranos *zijn*,
en niet de zoon,
behalve de vader.

³³ Kijk uit *jullie!*
Waak en bid!
Want jullie weten niet wanneer het moment is. καιρός

³⁴ Zoals een mens die toen weggezonden “van-huis” zijn huis,
en aan zijn slaven de autoriteit gegeven hebbend,
en aan elk afzonderlijk zijn werk,
en aan de deurwachter *of portier* droeg die toen (zelf) op
(op)dat die volledig wakker zou zijn. *als: oplettend*

³⁵ Dus, wees nu volledig wakker! *als: oplettend*

Want jullie weten niet wanneer de “meester van het huis” komt:
laat (op de dag),
of van middernacht,
of van “hanen-geluid”,
of vroeg (op de dag).

³⁶ Laat die dan onverwacht komt
jullie dan niet slapend vinden.

³⁷ Maar wat ik aan jullie zeg, zeg ik aan allen:

Jij, wees dan volledig wakker! *als: oplettend*

Toekomstvoorspelling: jezelf stellen voor de zoon

Lukas 21:20 Maar wanneer jullie dan waarnemen dat Jeruzalem (naamsbetekenis: Heilige Salem) omcirkeld wordt door legerkampen, leer op dat moment kennen dat haar verwoesting heeft genaderd!

²¹ Die op dat moment in Judea, vlucht tot in de bergen!
En die in het midden van haar, vertrek!
En die in de *overige* landstreken, kom niet binnen naar haar!

²² Omdat dezen de dagen van wraak zijn, om alles dat geschreven is van die *wraak* dan vervuld *te* worden.

²³ Maar “wee!” aan die “in buik hebben” – *zwanger zijn* – en die zogen – *zij die moedermelk geven* – in die dagen.
Want een grote dwang zal op de Grond zijn en een woede in dit volk.

²⁴ En zij zullen vallen door een mond – *de punt* – van een mes, en zij zullen krijgsgevangen worden gemaakt naar alle naties, en Jeruzalem (naamsbetekenis: Heilige Salem) die zal zelf getrapt worden door *de* naties tot dan de “momenten van *de* naties” worden vervuld.
“kairos” = meervoud van “kairos”

²⁵ En tekenen in zon en maan en sterren, en op de Grond een samenhangen *of samenkomen* van naties in radeloosheid, van een zee die klinkt en van een onrustige deining.

²⁶ Mensen die buiten adem zijn van angst en een verwachting die toeneemt door de bewoonde wereld, want de machten van de Oeranosferen zullen geschud worden.

²⁷ En op dat moment zullen zij zelf de “zoon van de mens” waarnemen, die komt in een wolk met macht en veel doxa.

²⁸ Maar terwijl dezen beginnen *te* worden... – *wanneer deze dingen beginnen te gebeuren* – Richt nu op en til nu jullie hoofden op!
Omdat het loskopen van jullie nadert.

²⁹ En hij zei toen een parabel aan hen:

Let nu op de vijgeboom en alle bomen!

³⁰ ...wanneer zij dan op dit moment tonen... *zij* die van zichzelf zien...
leren op dit moment kennen dat de zomer dichtbij is.

³¹ Op die manier ook jullie, wanneer jullie die dingen dan waarnemen die geworden – *wanneer dezen beginnen te gebeuren* – dan leren jullie kennen, dat het koninkrijk van God dichtbij is.

³² Amen zeg ik aan jullie, omdat dit ras zelf dan echt niet voorbij zal gaan, tot alles dan zou geworden – *tot alles zou gebeuren*.

³³ De Oeranos en de Grond zullen voorbij gaan, maar mijn woorden zullen dan echt niet voorbij gaan. (!)

³⁴ Maar hou vast aan julliezelf!
Laten jullie harten dan nooit bezwaard worden in een roes en door dronkenschap en met bezorgdheden *die* “het dagelijkse leven betreffen”, en die dag daar *zich* dan plotseling bij jullie zet.

³⁵ Want zoals een vlietrik zal het over allen komen die op het gezicht van de gehele Grond zitten.

³⁶ Dus waak in ieder “moment”! “kairos” = cruciaal moment
Vragend (op)dat jullie waardig geacht worden om dan uit al deze dingen *te* vluchten die bestemd zijn *te* worden – *om plaats te vinden*, en om gezet *te* worden voor de “zoon van de mens”.

De Nieuwe Aioon

We waren niet ervan bewust dat we goed deden

Matthaios 25:31 Maar wanneer de “zoon van de mens” dan komt in zijn doxa, en al de heilige boodschappers met hem, op dat moment zal hij op zijn troon van doxa neerzitten.

³² En alle naties zullen vóór hem – *in zijn tegenwoordigheid* – worden samengebracht. en hij zal hen van elkaar scheiden, zoals de herder de schapen van de bokjes scheidt.

³³ En hij zal enerzijds de schapen aan zijn rechterzijde zetten, en anderzijds de (kleine) bokjes aan de linkerzijde. εὐωνύμων
letterlijk: “van goede naam”, ook: links

³⁴ Op dat moment zal hij het koninkrijk aanzeggen voor *hen* aan zijn rechterzijde:

Kom! *Jullie* die een eulogie, *een lofrede*, van mijn vader ontvangen hebben, εὐλογημένοι traditioneel: gezegend zijnd
Erf nu het koninkrijk dat gereed gemaakt is voor jullie vanaf de grondvesting van *de* wereld(orde)!

³⁵ Want ik hongerde toen en jullie gaven toen eten aan mij.

Ik had toen dorst en jullie lieten mij toen drinken.

Ik was (zelf) een vreemde en jullie kwamen toen *met* mij samen.

³⁶ Een naakte en jullie (om)kleedde mij toen.

En ik was krachteloos en jullie zagen toen naar mij *om*.

Ik was (zelf) in een wachtpost *of gevangenis* en jullie kwamen toen naar mij.

³⁷ Op dat moment zullen de rechtvaardige mensen aan hem antwoorden:

Meester,
Op welk moment namen wij jou hongerend waar, en voedde toen?

Of dorst hebbend, en lieten wij toen drinken?

³⁸ Maar op welk moment namen wij toen jou *als* een vreemde waar, en kwamen wij toen samen?

Of een naakte, en (om)kleedde wij toen?

³⁹ Maar op welk moment namen wij jou toen *als* een zwakke waar, of in een wachtpost *of gevangenis*, en kwamen wij toen naar jou?

⁴⁰ En de koning dan antwoordend zal aanzeggen aan hen:

Amen, *werkelijk*,
Ik zeg aan jullie:
Bij zo veel als jullie toen voor één van deze broers en zussen van mij die de minsten *zijn* deden, deden jullie toen aan mij.

⁴¹ Op dat moment zal hij ook aan die aan de linkerzijde aanzeggen:

Ga weg van mij, *jullie* die vervloekt zijn!
...naar het vuur dat altijd-durend *is*
en dat gereed gemaakt is voor de lasteraar διαβόλω < **διάβολος**
en voor zijn boodschappers. traditioneel: duivel

⁴² Want ik hongerde toen, en jullie gaven toen niet aan mij *te* eten.

Ik had toen dorst, en jullie lieten mij toen niet drinken.

⁴³ Ik was (zelf) een vreemde, en jullie kwamen toen *met* mij samen.

Een naakte, en jullie (om)kleedde mij toen niet.

Een zwakke, en in een wachtpost *of gevangenis*, en jullie zagen toen niet naar mij *om*.

⁴⁴ Op dat moment zullen zij antwoorden aan hem en ook zij (die) zeggen:

Meester,
op welk moment namen wij jou toen waar *als* die hongert, of *als* die dorst heeft, of *als* een vreemde, of *als* een naakte, of *als* een zwakke, of in een wachtpost *of gevangenis*, en dienden wij jou toen niet?

⁴⁵ Op dat moment zal hij aan hen antwoorden, zeggend:

Amen, *werkelijk*,
ik zeg aan jullie:
Bij zo veel als jullie toen voor één van deze minsten niet deden, deden jullie toen ook niet aan mij.

⁴⁶ En ze zullen weg gaan naar een altijd-durende straf, terwijl de rechtvaardige mensen naar een altijd-durend leven.

Huwelijk in de nieuwe aioon, volgens Lukas

Lukas 20:27 Maar sommigen van de *sekte van Sadduceërs*,
– tegensprekers, *zeggen* dat er geen Opstanding is –
kwamen er dan naar toe.
Zij vroegen hem,

²⁸ zeggend:

Leermeester,
Moses schreef toen aan ons:

Indien van iemand dan een broer sterft, hebbend een vrouw,
en die *broer* nu kinderloos sterft,
dat dan zijn broer de vrouw zou aannemen,
en hij dan uit zaad door zijn broer *zou* doen opstaan.

²⁹ Dus er waren zeven broers.

En de eerste dan een vrouw nemend
stierf toen kinderloos.

³⁰ En de tweede nam toen de vrouw,
en stierf toen kinderloos.

³¹ En de derde nam haar toen.
Maar op dezelfde manier ook de zeven.
En zij lieten toen geen kinderen na en stierven toen.

³² Later, van allen, stierf toen ook de vrouw.

³³ Dus in de Opstanding,
van wie van hen (ge)wordt zij een vrouw?
Want de zeven hadden toen dezelfde vrouw.

³⁴ En dan antwoordend zei Jehsoe toen aan hen:

De zonen van deze aioon – *deze tijd* –
huwen en worden uitgehuwelijkt.

³⁵ Maar *zij* die dan waardig geacht worden *om* toe te vallen
– *die er deel aan krijgen* –
de aioon daar en van de Opstanding van *de* doden,
(en) huwen niet,
en worden niet uitgehuwelijkt.

³⁶ Want zij kunnen niet meer sterven
want zij zijn als (goddelijke) boodschappers
en zij zijn zonen van God,
die zonen zijn uit de opstanding.

³⁷ Maar omdat de dode mensen worden gewekt,
en Moses maakte toen bekend bij de doornstruik,
zoals hij zegt:

Meester God *van* Abraäm,
en God *van* Isaäk,
en God *van* Jakoob.

³⁸ Maar God is niet van doden,
maar van *zij* die leven.
Want allen leven door hem.

⁴⁰ Maar *zij* ondernamen niet meer
om hem niet één te vragen.

Sleutelfragmenten uit de LXX

de LXX is het Griekstalige Oude Testament

De gruwel aangekondigd door de profeet Daniël

Daniël 12:1 En het zal komen in de tijd daar,
terwijl Michaël, de boodschapper, de grote,
zich gezet hebbend bij de zonen van jouw volk,
daar de “dag van druk” is.
Zodanig als van die, er toen niet (ge)werd
– zo erg als er niet geweest is als die –
tot die dag daar.

En in de dag daar
zal heel volk “verhoogd” worden,
die zich ingeschreven hebben in het geschrift.

² En veel mensen van die slapen in de breedte van de grond
zullen zelf opstaan:
zij die enerzijds tot in altijd-durend leven,
zij die anderszijds tot in beschimping,
zij die anderszijds tot in verstrooiing en altijd-durende schaamte.

³ En zij die het begrijpen zullen schijnen
zoals lichtgevers van de Oeranos.
En zij die mijn woorden beheersen
als de sterren van de Oeranos
naar de aioon van de aioon.

⁴ En jij, Daniël, omhul de voorschriften
en verzegel nu zelf *als een waarborg* het geschrift
tot het “moment van voltooiing”, “kairos” = cruciaal moment
tot de vele mensen dan gek *of razend* zullen worden
en de Grond dan gevuld wordt *met* onrecht!

⁵ En ik, Daniël, nam toen waar...

LET NU OP!

...twee anderen hadden gestaan:
één aan deze kant van de rivier en één aan die kant.
(in eerdere hoofdstukken is deze “rivier” beschreven)

⁶ En ik zei toen
aan de één die zich *met* fijn linnen omkleed had,
die boven:

Dus wanneer voltooiing van die *dingen*
die jij aan mij hebt aangekondigd,
van de wonderbaarlijke dingen
en de reiniging *of het reinigingsoffer*?
(in eerdere hoofdstukken is deze “reiniging”)

⁷ En ik hoorde toen van die zich omkleed had,
die dáár boven op het water van de rivier:

Tot het “moment van algehele voltooiing”. “kairos”

En die verhoogde toen de rechter en de linker mogelijk: linker en rechter hand
naar de Oeranos en (be)zwoer toen
de God die leeft tot in de aioon, dat
de algehele voltooiing van “handen” *of macht*
van een vrijlating van een heilig volk
en al deze dingen zullen geheel voltooid worden in
een moment en momenten en een half van een moment. “kairos”

⁸ En ik hoorde toen en doordacht toen niet (bij me zelf)
samen met hem dat moment, “kairos”
– *na het horen, niet het zelfde als hem denkend* –
en ik zei toen:

Meester, wie *is* de losmaking van dit woord?
En waarvan deze parabelen?

⁹ En die zei toen aan mij:

Ren weg, Daniël!
omdat de voorschriften zich zelf omhuld hadden
en zich zelf verzegeld hadden *als een waarborg*
tot...

¹⁰ ...veel mensen dan beproefd zullen worden
en dan geheiligd worden.

En de zondaren dan zondigen *of doel missen*.

En alle zondaren zullen dan echt niet (bij zich zelf) doordenken
en zij die (zelf) doordenken zullen “vasthouden”

¹¹ *vanaf dat moment*,
dan zal het offer door iedereen weg gezet worden
en de “gruwel van de verwoesting”
dan gereed gemaakt worden...
– *verwoesting, als: het woest maken en ontvolken* –
...om duizend tweehonderd negentig dagen
te “geven” – *zeg: offeren*.

¹² Gelukkig die standhoudt *of blijft bestaan*
en die tot in duizend driehonderd vijf en dertig dagen
zal volbrengen.

¹³ En jij, loop nu en rust zelf!
Want nog dagen en tijden zijn in *de* opvulling van voltooiing.
En laat jij nu zelf rusten
en laat jij nu zelf opstaan
in de tegenwoordigheid van jouw doxa
tot (in) *de* voltooiing van dagen.

Doxa is te vertalen als “glorie”.

Genesis I: Geworden van de kosmos

*Vertaald bekend te raken met het werkwoord γίνομαι =geworden
“geworden” = het vanuit niet-bestaan dan in-bestaan komen*

Genesis 1:1 God maakte in [het] begin de Oeranos en de Grond.

² (Maar) de Grond was onzichtbaar en nóg niet ontworpen.
En *er was* een duisternis boven de Abyss, *dat is de onmetelijke ruimte.*

En (πνεῦμα θεοῦ) een *wind, adem of geest* van God bracht *het* met zich mee boven het water.

³ Ook zei God toen:
Wordt licht!
En (een) licht gewerd toen.
*Licht bestond eerst niet,
maar kwam van niet-bestaan toen in-bestaan.*

⁴ En God nam toen waar, dat het licht goed, *nuttig en mooi was.*
En God onderscheidde toen halverwege het licht en halverwege de duisternis.

⁵ En God noemde het licht toen: Dag.
En hij noemde de duisternis toen: Nacht.
En *het gewerd* toen avond; *de avond kwam.*
En *het gewerd* toen spoedig dag één;
dag één was vroeg gebeurt.

⁶ En de God zei toen:
Een firmament – *een harde basis* – wordt nu in het midden van het water!
En wees onderscheidend halverwege water en water!
En *het gewerd* toen op die manier; *het ontstond zo.*

⁷ En God maakte toen het firmament.
En God onderscheide toen halverwege het water dat onder(aan) het firmament was en halverwege het water dat dáár boven op het firmament.

⁸ En God noemde het firmament toen: Oeranos.
En God nam toen waar dat *het goed, nuttig en mooi was.*
En *het gewerd* toen avond; *de avond kwam.*
En *het gewerd* toen spoedig *de tweede dag;*
de tweede dag was vroeg gebeurt.

⁹ En God zei toen:
Het water onderaan de Oeranos wordt nu samengebracht tot één verzameling!
En “het droge” wordt nu waargenomen!
En *het gewerd* toen op die manier; *het ontstond toen zo.*
En het water onderaan de Oeranos werd toen samengebracht tot verzamelingen ervan.
En “het droge” werd toen waargenomen.

¹⁰ En God noemde toen “het droge”: Grond.
En de samenstellingen van de wateren noemde hij toen: Zeeën.
En God nam toen waar dat *het goed, nuttig en mooi was.*

¹¹ En God sprak toen:
De Grond ontkiemt nu “*het botanische*”
– *eetbare planten en kruiden* –
van de Hortus; *dat is de omheinde voederplaats!*
Planten en kruiden die het zaad zaaien naar soort en naar overeenkomst en vrucht dragend hout dat vruchten maakt, van dat hout en die vrucht zijn zaad erin naar soort, op de Grond; op het aardoppervlak!
En *het gewerd* toen op die manier; *het ontstond toen zo.*

¹² En de Grond bracht “het botanische” van de Hortus uit zich voort.
Planten en kruiden die het zaad zaaien naar soort en naar overeenkomst en vrucht dragend hout dat vruchten maakt, van dat hout en die vrucht zijn zaad erin naar soort, op de Grond; op het aardoppervlak.
En God nam toen waar dat *het goed, nuttig en mooi was.*

¹³ En *het gewerd* toen avond; *de avond kwam.*
En *het gewerd* toen spoedig *de derde dag;*
de derde dag was vroeg gebeurt.

¹⁴ En toen sprak God:
Lichtgevers wordt in het firmament van de Oeranos tot schijnsel van de Grond die halverwege de dag en halverwege de nacht van elkaar scheiden!
En wees tot tekenen en tot momenten en tot dagen en tot jaarcycli of jaardagen!

¹⁵ En wees tot een schijnsel in het firmament van de Oeranos, om te schijnen op de Grond!
En *het gewerd* toen op die manier; *het ontstond toen zo.*

¹⁶ En God maakte toen de twee grote lichtgevers.
De lichtgever die groot is om een heerser van de dag te zijn.
En de lichtgever die minder is om een heerser van de nacht te zijn.
Ook de sterren.

¹⁷ En God plaatste ze toen zelf in het firmament van de Oeranos, om te schijnen op de Grond.

¹⁸ En *om te heersen* van de dag en van de nacht.
En *om* halverwege het licht en halverwege de duisternis van elkaar te scheiden.
En God nam toen waar dat *het goed, nuttig en mooi was.*

¹⁹ En *het gewerd* toen avond; *de avond kwam.*
En *het gewerd* toen spoedig *de vierde dag;*
de vierde dag was vroeg gebeurt.

²⁰ En God sprak toen:
Ga uit de wateren, kruipers van zielen die leven en gevleugelden die vliegen bij de Grond langs het firmament van de Oeranos!
En *het gewerd* toen op die manier; *het ontstond toen zo.*

²¹ En God maakte toen de (grote) zeedieren die groot zijn.
Ook elke ziel van kruipende levende wezens.
De wateren verbreedde toen die *(grote) zeedieren die groot zijn*
naar hun soorten.
Ook elke gevleugelde met veren naar soort.
En God nam toen waar dat *zij goed, nuttig en mooi waren.*

²² En God gaf ze toen een “goed woord”, zeggend:
Gedij; *groeï voorspoedig!*
En neem toe!
En maak nu de wateren in de zeeën vol!
En de gevleugelden nemen toe op de Grond!

²³ En *het* gewerd toen avond; *de avond kwam.*
En *het* gewerd toen spoedig *de vijfde dag;*
de vijfde dag was vroeg gebeurt.

²⁴ En God sprak toen:
De Grond *doet* een levende ziel uitgaan naar soort!
Viervoetigen en kruipers en beesten van de Grond naar soort!
En *het* gewerd toen op die manier; *het ontstond toen zo.*

²⁵ En God maakte toen de beesten van de Grond naar soort.
Ook de dieren naar soort.
En alle kruipers van de Grond naar hun soort.
En God nam toen waar dat *zij goed, nuttig en mooi waren.*

²⁶ En God sprak toen *op aansporende wijze:*
Laten wij – *(meervoud)* – nu een mens maken
naar ons – *(meervoud)* – evenbeeld
en gelijk als *ons* maken.

Toen sprak God:

Zij heersen over de vissen van de zee!
En de gevleugelden van de Oeranos,
En de dieren,
En geheel de Grond,
En alle kruipers die kruipen op de Grond!

²⁷ En God maakte toen de mens als een evenbeeld van God.
Hij maakte hem toen mannelijk; *sterk en geweldig.*
Ook maakte hij hen vrouwelijk; *zacht en teer.*

²⁸ En God gaf hen toen een “goed woord”, zeggend:
Gedij; *groeï voorspoedig!*
En neem toe!
En maak nu de Grond vol!
En wees een onderdrukkende meester van haar;
Wees een onderdrukker van de Grond!

En heers *over* de vissen van de zee!
En *over* de gevleugelden van de Oeranos!
En *over* alle dieren!
En *over* geheel de Grond!
En *over* alle kruipers die kruipen op de Grond!

²⁹ En God sprak toen:

LET OP!

Ik heb aan jullie de gehele Hortus gegeven,
zaailand dat is *om* zaad *te* zaaien,
het zaad is voor boven op de gehele Grond,
en alle hout,
het hout heeft in zichzelf vrucht *met* zaad om te zaaien door jullie.

Het zal zijn tot voedsel.

³⁰ Ook voor alle beesten van de Grond,
Ook voor alle gevleugelden van de Oeranos,
Ook voor elke kruiper die kruipt op de Grond.

Iedere kruiper die kruipt die heeft in zichzelf een ziel van leven.

Alles, een fris groene Hortus, *is* tot voedsel.

En *het* gewerd toen op die manier; *het ontstond toen zo.*

³¹ En God nam toen alle dingen waar.
Hij maakte toen zo *veel...*

EN LET OP!

...zeer goed.

En *het* gewerd toen avond; *de avond kwam.*
En *het* gewerd toen spoedig *de zesde dag;*
de zesde dag was vroeg gebeurt.

Oorsprong van Babel: toren van Sunchusis in Sennaar

Genesis 11:1 En heel de Grond – *het aardoppervlak* – was één lip en één stemgeluid door allen.

² En het gewerd toen – *het gebeurde* – dan door het bewegen *van* hen, weg van de Opgang – *het Oosten*, dat zij toen een vlakte vonden in een grond *van* Sennaar. En zij vestigden toen daar.

³ En een mens zei toen aan de naaste:

Kom! Laten jullie nu bakstenen maken.
En laten wij ze nu bakken met vuur.
En het gewerd toen – *het gebeurde* – bij hen.
De baksteen tot steen
en asphalt was de leem bij hen.

*Leem werd toen als metselspecie gebruikt.
Dus er is geschreven dat asphalt daar op dat moment
als metselspecie gebruikt werd.*

⁴ En zij zeiden toen:

Kom! Laten wij nu voor onszelf een stad en een toren bouwen,
van die het hoofd zal zijn tot de Oeranos.
En laten wij nu onszelf een naam maken,
om die dan *te* verspreiden
over *het* gezicht van heel de Grond.

⁵ En (een) meester ging toen naar beneden,
om dan de stad en de toren waar *te* nemen.
De toren die de zonen van de mensen toen bouwden.

⁶ En (een) meester zei toen:

Let nu op!
Eén soort en één lip van allen
en dit begonnen zij toen *te* maken,
en nu zal geen van hen nalaten
om zoveel als zij zich ertoe zullen zetten *te* doen.

⁷ Kom! En laten jullie nu daar naar beneden gaand
de tong van hen in verwarring maken,
met het doel dat zij dan niet elk afzonderlijk
het stemgeluid van de naaste zouden horen.

⁸ En (een) meester verspreidde hen toen vandaar over *het* gezicht
van heel de Grond.
En zij die bouwden hielden toen op *met* de stad en de toren.

⁹ Door dat werd haar naam toen Sunchusis genoemd,
– *dat Verwarring betekend* – traditioneel: Babel (vanuit het Hebreeuws) בבל = B-b-l
omdat (een) meester daar
de lippen van heel de Grond toen verwarde,
en (een) meester, de god, hen vandaar toen verspreidde
over *het* gezicht van heel de Grond. traditioneel: [de] here God (vanuit het Hebreeuws)

Apostasia serie

Wanneer worden de overledenen “in Christos” opgewekt?

Thessalonicenzen 4:13 Maar ik wil niet *dat* jullie onwetend zijn, broers en zussen, over “die ter ruste gelegd zijn”. Met het doel dat jullie niet bedroefd zouden worden, zoals ook de overige mensen die geen hoop hebben.

¹⁴ Want indien wij vertrouwen dat Jehsoe toen stierf en toen (zelf) op stond, dan zal God op die manier ook “die dan ter ruste gelegd worden” door Jehsoe samen met hem brengen.

¹⁵ Want wij zeggen dat aan jullie, – wij, afgezant Paul, Silvanus en Timotheos – zie 1:1 in een woord van de Meester, dat “wij die leven *en* die overblijven” tot de aanwezigheid van de Meester, traditioneel: aankomst / terugkomst dan echt niet “die ter ruste gelegd waren” zullen voor gaan.

¹⁶ Omdat de Meester zelf door aansporing – *geroep of bevel* – door stemgeluid van een opper-boodschapper en door een trompet van God naar beneden zal gaan vanuit de Oeranos. En de dode mensen in Christos zullen (zelf) eerst opstaan.

¹⁷ Vervolgens zullen “wij die leven *en* die overblijven” tegelijk samen met hen weg gerukt worden in *de* wolken, naar een ontmoeting *met* de Meester in *de* lucht. En op die manier zullen wij altijd samen met *de* Meester zijn.

¹⁸ Roep elkaar zo op – *spoor aan* – in die woorden!

Wie schrijven de brief?

^{1:1} Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος

^{1:1} Paul en Silvanus en Timotheos, aan de bijeenkomst van *de* Thessalonicenzen in vader God en Meester Jehsoe Christos, *de* Gezalfde.

Charis(ma) en vrede aan jullie vanuit onze vader God en *vanuit* Meester Jehsoe Christos, *de* Gezalfde.

Waarom is mede-schrijver “Silvanus” hier op Latijnse wijze vertaald?

Veel Griekse mannennamen eindigen op -os en Latijnse namen op -us.

Silvanus, in het Grieks: Siloanos (σιλουανός), is geen Griekse naam, maar deze man is vernoemd naar een bos- of veldgod uit de Latijnse mythologie. Gezien het vernoeming is uit het Latijn en deze persoon daadwerkelijk zo geheeten heeft, vertalen we hier met het Latijnse: Silvanus.

De dag komt als een barenswee

Thessalonicenzen 5:1 Maar over de tijden en de momenten, broers en zussen, hebben jullie niet nodig “kairoi” = cruciale momenten geschreven *te* worden.

² Want zij *zijn* nauwkeurig. Jullie weten dat de dag van *de* Meester komt op die manier, zoals een dief in een nacht.

³ Want wanneer zij zeggen:

Het is Vrede en vastheid *of* *veiligheid*
of: Vrede *is* ook vastheid *of* *veiligheid* beide nominatieve naamval = koppelwerkwoord

Op dat moment zet zich plotseling verderf bij hen, zoals de barenswee van “die in *de* buik heeft” – *van iemand die zwanger is*.

⁴ Maar jullie, broers en zussen, zijn niet in duisternis, opdat de dag jullie dan zoals een dief zou grijpen.

⁵ Allen *zijn* jullie “zonen” van licht en “zonen” van (over)dag. Wij zijn niet van *de* nacht en niet van *de* duisternis.

⁶ Natuurlijk, dus laten wij niet “slapen” zoals ook de overige mensen, maar laten wij “volledig wakker” zijn en laten wij “nuchter” – *als niet-dronken* – *zijn en het hoofd koel houden* – *dus ingetogen en bedachtzaam zijn*.
νήφωμεν < νήφω

⁷ Want *zij* die ’s nachts slapen, zij slapen. En *zij* die ’s nachts dronken worden, zijn dronken.

⁸ Maar wij, die van (*de*) (over)dag zijn, laten wij “nuchter” zijn, νήφωμεν zie 5:6
Nu zelf duikend in een “borstharnas van trouw en liefde”...
– *trouw als: vertrouwen in...* –
...en een hoofdbedekking van “hoop van redding”.

⁹ Omdat God ons toen niet plaatste tot in woede *of* *toorn*, maar tot in *het* “bewaarde van redding” door onze Meester Jehsoe Christos, *de* Gezalfde,

¹⁰ van dan stervend onder ons, met het doel dat, hetzij wij volledig wakker zouden zijn, hetzij wij zouden slapen, tegelijk samen met hem dan zouden leven.

¹¹ Roep daarom elkaar op – *spoor elkaar aan!*
en één bouw de één!
Zoals jullie ook doen.

Over de tegenwoordigheid

Paul, de schrijver van dit volgende tekstfragment, schreef het Grieks als tweede taal te kennen. In tegenstelling tot de meeste teksten van het Nieuwe Testament, is deze brief bijna onmogelijk om letterlijk te vertalen. Toch gedaan, waardoor ik als vertaler die de inhoud van de Griekse grondtekst nu kent, genoodzaakt ben om voor u deze inleiding te schrijven.

In het kort staat er, dat de grote “wetteloze” alleen kan doen, wat hij moet doen, zodra iemand vertrokken is, die hem nu daarvan weerhoudt. Dus, zodra die gene vertrokken is, heeft de wetteloze zijn tijd om de dingen te doen, die hij moet doen. Maar, na terugkeer van de gene die hem weerhielt, is de wetteloze gelijk weer buiten werking gesteld. Daarmee stelt Paul dus, dat de wetteloze onmogelijk kan verschijnen, voordat de “weg-zetting” heeft plaats gevonden.

De “weg-zetting” is dat gene dat in de andere geschriften beschreven wordt als de “dief in de nacht”, waarbij zij die klaar staan en “gekleed” als de bliksem worden weggerukt om een kairos, kairoi en een halve kairos te vertoeven in de Oeranos en daarna maaltijd te hebben en gekroond te worden, om vervolgens terug te keren als op witte paarden.

Dit moet niet verwart worden met de “Dag van de Meester”, dat is de (fysieke) komst van Jehsoe als mensenzoon met de voltallige legermachten – als op witte paarden – neerdalen. De wereldmacht probeert die buitenaardse invasie te bevechten, maar dezen, wat Paul nu al omschrijft, worden direct bij verschijning van de tegenwoordigheid van de mensenzoon buiten werking gesteld. Met de komst van de gezalfde en zijn koningen, wordt gelijk de nieuwe aion – de nieuwe tijd – ingeluid en iedereen in het “Geschrift van het Leven” zal daar zijn of haar plaats in hebben.

Paul heeft dit fragment geschreven, omdat er allerlei mensen probeerden de bijeenkomst te verontrusten met nep-brieven, alsof het einde van dit tijdperk al gekomen zou zijn.

Mede met dit geschrift, vindt de “dief in de nacht”, chronologisch gezien, dus vlak vóór de gevallen ster en de komst van het Beest uit de Grond plaats. Bij de Onthulling van Joannes (traditioneel: Openbaring van Johannes) is dat dus:

- tussen het eerste en tweede zegel;
- tussen de eerste en tweede vliegende boodschapper;
- vlak na de zevende trompet en vóór de zesde;
- vlak na de zevende gietschaal en vóór de zesde.

Dan nu het tekstfragment:

Thessalonikenzen 2:1 Maar wij vragen jullie, broers en zussen, over de tegenwoordigheid traditioneel: terugkomst van de onze Meester van Jehsoe Christos, *de Gezalfde*, en van ons bijeen brengen *of verenigen* met hem, ² tot dat *of opdat* jullie niet snel “(weg) van het verstand geschud worden” als: van de wijs gebracht worden én niet “behuild worden” worden; als: verontrusten én niet door een geest, én niet door een woord, én niet door een brief *alsof* door ons, (pseudepigraaf) andere manuscripten: “Dag van de Meester” heeft ingezet. **Of: erin heeft gezet.**

³ Laat niet iemand jullie (geheel) bedriegen, volgens niemands wijze, = mannelijk, onzijdig zou zijn: op geen enkele wijze dat: niet alleen de Apostasia – *of letterlijk: weg-zetting* – *ἀποστασία* nu eerst komt, Apostasia is de steeds beschreven “dief in de nacht” traditioneel: afval (van de kerk) (dan) nu (*niet*) ook de “mens van de zonde” onthuld zal worden, *dat is* de “zoon van de vernietiging”, ... (Onthulling van Joannes: Beest uit de grond)

⁴ ...die tegenovergesteld is en die er boven uit getild wordend, tegen *het* geheel dat God of een object van gezag genoemd wordt, om hem in de tempel van God zoals God *ναὸν < ναός* dan *te* doen neerzitten, in plaats van heiligdom: ἱερόν < ἱερός die van zichzelf toont dat hij God is.

⁵ Herinneren jullie niet meer dat, bij jullie zijnd, ik deze dingen zei aan jullie?

⁶ En *wat* die nu tegenhoud, weten jullie, onzijdig = wat, niet: wie tot dat hij dan onthuld wordt in het moment van zichzelf. “kairos” = cruciaal moment, zijn eigen moment

⁷ Want het mysterie – *goddelijke verborgenheid* – van wetteloosheid is zelf op dit moment in-werking: alleen *hij* die tegen houdt mannelijk = hij, niet: dat/het tot *hij* dan uit het midden geworden – *tot hij uit het midden komt of gaat*.

⁸ En op dat moment wordt de wetteloze onthuld, die de Meester zal consumeren met de geest *of adem* van zijn zijn mond, en het buiten werking stellen door de verschijning van zijn tegenwoordigheid.

⁹ Van die is de tegenwoordigheid overeenkomstig *de* werkzaamheid van de Satanas in iedere macht en tekenen en wonderen van leugen,

¹⁰ en in ieder bedrog van het onrecht in *zij* die vergaan. in plaats *van* dat, ontvingen zij toen niet de liefde van de “werkelijkheid” tot dat *of opdat* zij dan gered worden.

¹¹ En door dat zal God aan hen sturen een “werkzaamheid van dwaling” tot dat *of opdat* zij aan de leugen vertrouwen.

¹² Met het doel dat allen dan zouden geoordeeld worden die dan niet vertrouwen aan de “werkelijkheid”, maar die dan “een goede wil hebben” in het onrecht.

Hoe worden de doden opgewekt?

1Korinthiërs 15:35 Maar iemand zal vragen:

Op welke manier worden de dode mensen opgewekt?

En met wat voor een lichaam komen zij?

³⁶ Dwaas,
wat jij zaait wordt niet levend gemaakt,
wanneer het dan afstreeft,

³⁷ En wat jij zaait,
niet het lichaam dat geworden – *ontstaan* – zal zaai jij,
maar een naakte pit,
indien het dan toe valt,
van tarwe of iets van de overigen.

³⁸ Maar God geeft aan hem een lichaam
zoals hij toen wilde
en aan ieder van de zaden afzonderlijk het eigen lichaam.

³⁹ Niet ieder vlees *is* hetzelfde vlees:
Maar enerzijds een ander vlees van mensen,
anderzijds een ander vlees van dieren,
anderzijds een andere van vissen,
anderzijds een andere van vogels.

⁴⁰ En lichamen van de Oeranos,
en lichamen van de Grond:
maar enerzijds een andere doxa van dezen van de Oeranos,
dan anderzijds die van de Grond.

⁴¹ Een andere *is* een doxa van *de* zon,
en een andere *is* een doxa van *de* maan,
en een andere *is* een doxa van sterren,
want een ster verschilt in doxa *met* een *andere* ster.

⁴² Op die manier ook de opstanding van de doden:

Er wordt gezaaid in verderf,
er wordt gewekt in onvergankelijkheid.

⁴³ Er wordt gezaaid in schande,
er wordt gewekt in doxa.

Er wordt gezaaid in zwakheid,
er wordt gewekt in macht.

⁴⁴ Er wordt gezaaid in een zielen lichaam,
er wordt gewekt in een geestelijk *of spiritueel* lichaam.

Er is een zielen lichaam,
er is een geestelijk lichaam.

⁴⁵ Op die manier is er ook geschreven:

De eerste mens Adam (ge)werd toen tot een ziel die leeft,
de uiterste *of laatste* Adam tot een geest die levend maakt.

⁴⁶ Maar niet eerst het geestelijke *lichaam*,
maar het zielen *lichaam*,
daarna het geestelijke *lichaam*.

⁴⁷ De eerste mens vanuit *de* Grond:
van (leem)stof gemaakt.

De tweede mens, de Meester, vanuit *de* Oeranos.

⁴⁸ Zodanig als het van (leem)stof gemaakte *lichaam*, (Adam)
zo danig zijn ook de van (leem)stof gemaakte *lichamen*. (de mens van nu)

En zodanig als het *lichaam* van de Oeranos, (“omhoog-geboren” Jehsoe)
zo danig ook de *lichamen* van de Oeranos.

⁴⁹ En zoals wij toen het evenbeeld droegen
van een (leem)stof gemaakt *lichaam*,
ook wij zullen een evenbeeld dragen
van een *lichaam* van de Oeranos.

⁵⁰ Maar ik zeg, verwanten,
dat vlees en bloed kunnen
het koninkrijk van God dan niet erven,
en het verderf erft de onvergankelijkheid niet.

Laatste trompet

1Korinthiërs 15:51

LET NU OP!

Ik zeg aan jullie een mysterie,
een goddelijke verborgenheid:

Wel zullen wij niet allen ter ruste gelegd worden,
maar wij zullen allen verandert worden. – dat is de apostasia = “dief in de nacht”

⁵² In een ondeelbaarheid, Grieks: “atoom”
in een wenk van een oog,
in *of te midden* van de uiterste *of laatste* trompet:

Want die zal trompetten
en de dode mensen zullen worden gewekt *als* onvergankelijken
en wij zullen verandert worden.

Uiterste trompet: eerste of zevende?

Let op: betreft alleen vers 11:15 van Onthulling van Joannes,
want daaraan is één van de donderslagen.
Verder: trompetten gaan tezamen met gietschalen andersom,
dus eerste is laatste, gezien logische volgorde van zaken.

⁵³ Want dit vergankelijke moet
dan zich zelf in onvergankelijkheid duiken,
en dit sterfelijke dan zich zelf in onsterfelijke duiken.

De zonde haalt zijn kracht uit de wet

¹Korinthiërs 15:54 Maar wanneer dit vergankelijke dan zich zelf in onvergankelijkheid duikt, en dit sterfelijke dan zich zelf in onsterfelijkheid duiken, op dat moment zal het woord dat geschreven is geworden – *dat zal werkelijkheid worden*:

Thanatos, *dat is de dood*, werd toen opgeslokt tot overwinning.

⁵⁵ Waar van jou, Thanatos, *is* de (scherpe) punt?

Waar van jou, Hades, *is* de overwinning?

⁵⁶ Maar de (scherpe) punt van Thanatos – *de dood* – (!) vreemde overgang
is de zonde, terwijl de macht van de zonde *is* de wet. zie Romeinen hoofdstuk 6

⁵⁷ Maar charis(ma), *oftewel glorie en roem*, aan God die aan ons de overwinning geeft door onze Meester: Jehsoe Christos.

⁵⁸ Mijn verwanten, geliefde mensen, (Ge)word zittend, onbewegelijk, overvloed hebbend in het werk *of de zaak* van de Meester, op alle momenten! Jullie *hebben waargenomen en weten daardoor* dat jullie vermoeidheid niet leeg is in *de* Meester.

De volheid verenigen in Hem

Kolassaenzen 1:1 Afgezant Paul van Jehsoe Christos door wil van God, en broer Timotheos

²aan de heiligen in Kolassae
– *stad in Phrygië in Klein Azië*,
dat nu het zuidwesten van Turkije is –
en aan trouwe verwanten in Christos:

Charis(ma) en vrede aan jullie vanuit onze vader God en van Meester Jehsoe Christos.

³ Wij zijn God en vader van onze Meester Jehsoe Christos dankbaar, biddend op alle momenten over jullie.

⁴ *Zij* die van jullie vertrouwen in Christos Jehsoe horen, en de liefde die naar alle heilige mensen *is*,
⁵ door de hoop die weg gelegd is voor jullie in de Oeranossferen.

Jullie hoorde toen eerder in het woord van de werkelijkheid van het “eu-angelion”, *dat is het goede nieuws*,

⁶ ...dat bij jullie is, tot in jullie, zoals ook in de hele wereld, en is zelf vruchtdragend zoals ook in jullie, vanaf die dag toen jullie hoorden en in werkelijkheid de (uitwendige) genade, *oftewel charis(ma)* van God (h)erkenden.

⁷ Zoals ook jullie toen leerden van Epaphras, onze geliefde medeslaaf, die is een trouwe, door ons een dienaar van Christos,

⁸ die dan ook in (een) geest manuscript Textus Receptus 1550: geen lidwoord en hoofdletter jullie liefde aan ons duidelijk maakt.

⁹ Door dat, ook toen wij vanaf die dag hoorden, houden wij niet op over jullie, biddend en zelf vragend, met het doel dat jullie erkenning *of volle kennis* van zijn wil nu zouden worden volgemaakt in iedere slimheid en geestelijk *of spiritueel* bevattingsvermogen.

¹⁰ *Dat* jullie rondwandelen naar verdienste van de Meester tot iedere (overmatige) gediensigheid, in ieder goed werk *of iedere goede zaak* vruchten dragend en groeiend tot de erkenning *of volle kennis* van God.

¹¹ In elke macht machtig wordend
naar de kracht van zijn doxa,
tot iedere volharding en lankmoedigheid met vreugde.

*Lankmoedig zijn betekent een "lang gemoed hebben",
dus veel kunnen verdragen en niet snel verstoord zijn.*

¹² Dankbaar zijnd aan vader
die ons nu naar het (aan)deel
van het lot van de heiligen reikt in het licht.

¹³ Die verlost ons toen vanuit de autoriteit van de duisternis
en deed toen van plaats veranderen
tot in het koninkrijk van de zoon van zijn liefde.

¹⁴ In dat wij het "loskopen" hebben ἀπολύτρωσιν < ἀπολύτρωσις
– de vrijlating voor losgeld, zoals bij slaven –
door de zijn bloed, het wegsturen van de zonden.

¹⁵ Die het evenbeeld is van God die onwaarneembaar is.
Een eerstgebaarde of eerstgeborene van iedere grondvesting.

¹⁶ Omdat in hem werden toen alle dingen gegrondvest,
die *dingen* in de Oeranosferen
en die *dingen* op de Grond, *dat is het aardoppervlak*.
De waarneembare dingen en de onwaarneembare dingen:
hetzij tronen,
hetzij heerschappijen,
hetzij koppen of hoofden, als leiders en heerschappen,
hetzij autoriteiten,
alle dingen zijn door hem en (tot) in hem gegrondvest.

¹⁷ En hij is vóór alles.
En alle dingen zijn samen in hem gezet.

¹⁸ En hij is de kop van het lichaam; van de bijeenkomst = kenmerk van Nikaia (?)
Die is kop, eerstgebaarde of eerstgeborene vanuit de doden,
met het doel dat het dan zou geworden – *gebeuren* –
dat hij in alles eerste *zou* zijn.

¹⁹ Die had toen de intentie dat
in hem de hele volheid (*zich*) dan *zou* vestigen.

²⁰ En door hem alle dingen dan (tot) in hem *te* verzoenen
– *dat is weer tot vrede en vriendschap brengen* –
dan vredemakend door het bloed van de zijn (*houten*) paal.

σταυροῦ < σταυρός Latijn: **cruci**

Door hem,
hetzij die *dingen* op de Grond, *het aardoppervlak*,
hetzij die *dingen* in de Oeranosferen.

²¹ En jullie die ooit ervan vervreemd waren,
en vijandige mensen *waren*
door het denken in de werken of zaken die slecht zijn
– *dat zijn werken of zaken die moeite veroorzaken* –
maar nu op dit moment verzoende hij...

²² ...in het lichaam van zijn vlees door de dood.
om jullie *dat* zijn heilige mensen
en onberispelijke mensen
en onschuldige mensen
recht in zijn gezicht
bij zich *te* zetten.